

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum dispensatio huius sacramenti pertineat ad solum sacerdotem? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Ecclesiarū, sicut Apostoli Christo cœnanti concœna-
uerunt, ita noui ordinati, episcopo ordinati concele-
brat. Nec propter hoc iteratur cōsecratio super eam-
dem hostiam: quia sicut Innoc. III. * dicit, Omnia
intentio debet ferri ad idem instans consecrationis.

*Si. 4. de sa-
cerb. alta.
myſt. c. 25
cir. med.*

Ad primum ergo dicendum, quod Christus non le-
gitur simul baptizasse cum Apollinis, quando iniun-
xit eis officium baptizandi. Et ideo non est similis ratio.

Ad secundum dicendum, quod si quilibet sacer-
dotum operaretur in virtute propria, superfluerent
alii celebrantes, uno sufficenter celebrante. Sed quia
sacerdos non consecrat, nisi in persona Christi; mul-
ti autem sunt unum in Christo: ideo non refert utrum
per unum, aut per multos hoc sacramentum consecre-
tur; nisi quod oportet ritum Ecclesiæ seruari.

Ad tertium dicendum, quod Eucharistia est sacra-
mentum unitatis ecclesiasticæ, quæ attenditur secun-
dum hoc, quod multi sunt unum in Christo.

ARTIC. III.

*Vtrum dispensatio huius sacramenti pertineat solum
ad sacerdotem?*

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod non
pertineat solum ad sacerdotem dispensatio hu-
ius sacramenti. Sanguis enim Christi non minus per-
tinet ad hoc sacramentum, quam corpus. Sed sanguis
Christi dispensatur per diaconos: unde & B. Lauren-
tius dixit * B. Sixto, Experiens utrum idoneum ministrum
elegerit, cui commissari Dominici sanguinis dispen-
sationem. Ergo & pari ratione dispensatio corporis
Christi non pertinet ad solos sacerdotes.

Cap. 2 Præterea, Sacerdotes constituuntur ministri
sacramentorum. Sed hoc sacramentum perficitur in
consecratione materiæ, non in usu, ad quem perti-
net dispensatio. Ergo videtur, quod non pertineat ad
sacerdotem corpus Domini dispensare.

Cap. 3 Præterea, Dion. * dicit in lib. eccl. hier. q.
hoc sacramentum habet perfectiuan virtutem, sicut
& christina. Sed signare chrismate baptizatos, non
pertinet ad sacerdotem.

pertinet ad sacerdotem, sed ad episcopum. Ergo etiam dispensare hoc sacramentum, pertinet ad episcopum, non ad sacerdotem.

SED contra est, quod dicitur de consecr. dist. 2, *de c. f. d.*
Peruenit ad notitiam nostram, quod quidam presby-
teri laico aut foeminae corpus Domini tradunt ad de-
ferendum infirmis. Igitur interdictus synodus, ne talis
præsumptio vterius fiat: sed presbyter per semetip-
sum infirmos communicet.

RESPONDEO dicendum, quod ad sacerdotem
pertinet dispensatio corporis Christi, propter tria.
Primo quidem, quia (sicut dictum est*) ipse conse-
crat in persona Christi. Ipse autem Christus sicut
consecravit corpus suum in cœna; ita & alijs sumen-
dum dedit. Vnde sicut ad sacerdotem pertinet con-
secratio corporis Christi, ita ad eum pertinet dispen-
satio. Secundo, quia sacerdos constituitur medius in-
ter Deum & populum. Vnde sicut ad eum pertinet do-
na populi Deo offerre, ita ad eum pertinet dona
sancificata diuinitus populo tradere. Tertio, qui
in reuerentiam huius sacramenti, à nulla re conti-
gutur nisi consecrata. Vnde & corporale & calix con-
secrantur, & similiter manus sacerdotis, ad tangen-
dum hoc sacramentum. Vnde nulli alij tāgere licet,
nisi in necessitate: puta si caderet in terram vel in
aliquo alio necessitatis casu.

Ad primum ergo dicendum, quod diaconus quasi
propinquus ordini sacerdotali, aliquid participat de
eius officio: vt scilicet dispenset sanguinē; non au-
tem corpus, nisi in necessitate, iubente Episcopo vel
presbytero. Primo quidem, quia sanguis Christi con-
tinetur in vase: vnde non oportet, quod tangatur à
dispensante, sicut tangitur corpus Christi. Secundo,
quia sanguis designat redemptions à Christo in po-
pulum deriuatam: vnde & sanguini admisceatur aqua
qua significat populum. Et quia diaconi sunt inter sa-
cerdotem & populum, magis conuenit diaconibus di-
spensatio sanguinis, quam dispensatio corporis.

D d 3 Ad

*2.c. perue
nit.*

*ar. I. hu-
ins ques.*

Ad secundum dicendum, quod eiusdem est, hoc sacramentum dispensare & consecrare, ratione iam dicta*.

in corporis arte.

Ad tertium dicendum, quod sicut diaconus in aliquo participat illuminatiuam virtutem sacerdotis, in quantum dispensat sanguinem: ita sacerdos participat perfectiuam dispensationem Episcopi, in quantum dispensat hoc sacramentum, quo perficitur homo secundum se, per comparationem ad Christum. Aliæ autem perfectiones, quibus homo perficitur per comparationem ad alios, Episcopo referuantur.

ARTIC. IV.

Vtrum sacerdos consecrans teneatur sumere hoc sacramentum?

497

*sup. q. 80
a. 12. q.
q. d. 12. q.
3. a. 2 q.
2.*

*q. 66. a. 5
ad 4. ar-
gum.*

*q. 75. a. 5
q. 76.
ar. 8.
5. can. 5.
d. 2. c. re-
latum.*

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod sacerdos consecrans non teneatur sumere hoc sacramentum. In alijs enim consecrationibus, ille qui consecrat materiam, non vtitur ea; sicut Episcopus consecrans chrisma, non linitur eodem. Sed hoc sacramentum consistit in consecratione materiæ. Ergo sacerdos perficiens hoc sacramentum nō necesse habet vi eodem, sed potest licet à sumptione eius abstinere.

¶ 2 Præterea, In alijs sacramentis minister non præbet sacramentum sibi ipse: nullus enim baptizare potest seipsum, vt supra dictu est*. Sed sicut baptismus ordinatè dispensatur, ita & hoc sacramentum. Ergo sacerdos perficiens hoc sacramentum, non debet ipsum sumere à seipso.

¶ 3 Præterea, Contingit quandoque, quod mirabilem corpus Christi in altari apparet sub specie carnis, & sanguis sub specie sanguinis; quæ nō sunt apta cibo & potui: vnde (sicut supra dictum est*) propter hoc sub alia specie traduntur, ne sint horrifícientibus. Ergo sacerdos consecrans, non semper tenetur sumere hoc sacramentum.

S E D contra est, quod in Conc. Tolet. legitur, & habetur* de conse. d. 2. c. relatum. Modis omnibus tenuendum est, vt quotiescumque sacrificans corpus Christi &